

**Προς την Επιτροπή Αναφορών
του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**

Προς:

Γραμματεία Επιτροπής Αναφορών

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

PETI-secretariat@europarl.europa.eu.

Υπόψη:

Προέδρου Επιτροπής Αναφορών

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Βρυξέλλες B-1047 Βρυξέλλες Βέλγιο

ΑΝΑΦΟΡΑ

Της Ομοσπονδίας με την επωνυμία «**ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ Δ.Ε.Η. ΕΛΛΑΔΟΣ**» και τον διακριτικό τίτλο «Ο.Σ.Δ.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αιόλου αριθ. 104), με Α.Φ.Μ. 996704471, όπως εκπροσωπείται νομίμως.

* * *

Η αναφέρουσα, «Ομοσπονδία Συνταξιούχων Δ.Ε.Η. Ελλάδος» (συσταθείσα με καταχώριση στα βιβλία του Πρωτοδικείου Αθηνών με Αριθμό Μητρώου 875 και με την υπ' αριθ. 55/2021 Διάταξη στο Ειρηνοδικείο Αθηνών), εκπροσωπεί χιλιάδες συνταξιούχους της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η) ανά την Ελλάδα, οι οποίοι εργάστηκαν σκληρά και με αφοσίωση, προκειμένου η Δ.Ε.Η. να εξελιχθεί στη μεγάλη δημόσια επιχείρηση που αποτέλεσε επί δεκαετίες πυλώνα ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, βάση της εθνικής ενεργειακής πολιτικής και μοχλό άσκησης πολιτικών στήριξης της κοινωνίας και ενίσχυσης της παραγωγής και της απασχόλησης.

Με τον Νόμο 4491/1966 (ΦΕΚ Α' 1) το Ελληνικό Κράτος ανέθεσε στην Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.) την κοινωνική ασφάλιση του προσωπικού της και της παρέσχε την αρμοδιότητα να εκδίδει τις σχετικές πράξεις, που είχαν χαρακτήρα εκτελεστής διοικητικής πράξεως (ενδεικτικώς, αποφάσεις Ελληνικού Συμβουλίου της Επικρατείας 865/1970, 1457/1969). Με τις διατάξεις του Νόμου 4491/1966, η Δ.Ε.Η. κατέστη παραλλήλως προς το κύριο έργο της, ήτοι την παραγωγή, διανομή και εμπορία ηλεκτρικού ρεύματος, και φορέας κοινωνικής ασφάλισης του προσωπικού της. Η κοινωνική ασφάλιση του προσωπικού της Δ.Ε.Η. ανατέθηκε σε ειδικώς συνεστημένη προς τούτο υπηρεσιακή μονάδα της επιχείρησης την «Υπηρεσία Ασφαλίσεως».

Πόροι της Δ.Ε.Η. για την ασφάλιση του προσωπικού της, αποτελούσαν, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7 του Νόμου 4491/1966, οι ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων και των συνταξιούχων αυτής. Οι ως άνω ασφαλιστικές εισφορές συνιστούσαν ασφαλιστικό κεφάλαιο, το οποίο διαχειριζόταν κατ' ενάσκηση δημόσιας εξουσίας αποκλειστικά η Δ.Ε.Η. για την εξυπηρέτηση του ως άνω ειδικού σκοπού που της είχε ανατεθεί από το νομοθέτη. Ως προς τη φύση δε του ως άνω συστήματος υποχρεωτικής ασφάλισης του προσωπικού της ΔΕΗ που θεσπίστηκε με το Ν. 4491/1966, αυτό έχει κριθεί ως επαγγελματικό, αμιγώς ανταποδοτικού χαρακτήρα.

Συγκεκριμένα, σε σχέση με τη φύση του ασφαλιστικού συστήματος του προσωπικού της Δ.Ε.Η., κατά τον Ν. 4491/1966, με την *ad hoc* Απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Δ.Ε.Κ.) της 17^{ης} Απριλίου 1997 στην υπόθεση *Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) και Ευθυμίου Εβρενόπουλου*, C-147/95, Συλλογή 1997 I-02057, έγιναν δεκτά τα ακόλουθα:

«3. Η ΔΕΗ είναι ιδιόμορφο κρατικό νομικό πρόσωπο το οποίο διέπεται στις πλείστες των λειτουργιών του, μεταξύ των οποίων και όταν ενεργεί υπό την ιδιότητα του εργοδότη, από το ιδιωτικό δίκαιο. Το σύστημα ασφαλίσεως του προσωπικού της, το οποίο περιλαμβάνει τον κλάδους συντάξεως, υγείας και πρόνοιας-αντιλήψεως, ιδρύθηκε ευθέως και διέπεται αποκλειστικά από τον νόμο 4491/1966 (στο εξής: ο νόμος). Η διαχείριση του συστήματος ασφαλίσεως έχει ανατεθεί σε ειδική υπηρεσιακή μονάδα που συνιστάται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΗ και αποκαλείται, δυνάμει του άρθρου 1 του νόμου, «Υπηρεσία Ασφαλίσεως».

4. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2 του νόμου, όλοι οι συνδεόμενοι με τη ΔΕΗ με σχέση εργασίας, καθώς και τα μέλη των οικογενειών τους υπάγονται υποχρεωτικά στο εν λόγω ασφαλιστικό σύστημα.

[...]

Σύμφωνα με το άρθρο 8 του ίδιου νόμου, το ύψος της συντάξεως που χορηγείται δυνάμει του συστήματος αυτού υπολογίζεται βάσει των αποδοχών του τελευταίου έτους υπηρεσίας και τελεί και τελεί σε άμεση συνάρτηση με τον χρόνο υπηρεσίας, δεδομένου ότι ο απαιτούμενος για την χορήγηση συντάξεως χρόνος ασφαλίσεως αντιστοιχεί στον χρόνο υπηρεσίας στη ΔΕΗ.»

Στην συνέχεια της ως άνω Απόφασης (σκ. 19 επ.), το Δ.Ε.Κ. διευκρίνισε τα κριτήρια εκείνα, κατά τα οποία ένα σύστημα ασφάλισης κρίνεται ως επαγγελματικό, αναφερόμενο μάλιστα και σε προγενέστερη Νομολογία του, ήτοι στην Απόφαση της 28^{ης} Σεπτεμβρίου 1994, *Bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds κατά G. A. Beune.*, C-7/93, Συλλογή 1994, σ. I-4471). Ειδικότερα:

«19. Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, όπως έχει επανειλημμένως διευκρινίσει ο Δικαστήριο, αποφασιστικό κριτήριο εν προκειμένω αποτελεί μόνο η διαπίστωση ότι η σύνταξη καταβάλλεται στον εργαζόμενο λόγω της σχέσεως εργασίας μεταξύ αυτού και του πρώην εργοδότη του, δηλαδή το κριτήριο της σχέσεως εργασίας που συνάγεται από την ίδια την διατύπωση του άρθρου 119 (απόφαση της 28^{ης} Σεπτεμβρίου 1994, C-7/93, *Beune*, Συλλογή 1994, σ. I-4471, σκέψη 43).

[...]

21. Ωστόσο, θεωρήσεις περί κοινωνικής πολιτικής, οργανώσεως του κράτους, ηθικής, ή προβληματισμοί αφορώντες τον προϋπολογισμό, που επηρέασαν ίσως τον εθνικό νομοθέτη στον καθορισμό ενός συστήματος, δεν ασκούν επιρροή αν η σύνταξη αφορά μόνο μια ιδιαίτερη κατηγορία εργαζομένων, αν τελεί σε άμεση συνάρτηση με τον χρόνο υπηρεσίας και αν το ύψος της υπολογίζεται βάσει του τελευταίου μισθού (προμνησθείσα απόφαση *Beune*, σκέψη 45).

[...]

24. Συνεπώς, στο πρώτο και το δεύτερο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι οι παροχές που χορηγούνται δυνάμει συνταξιοδοτικού συστήματος όπως το

σύστημα ασφαλίσεως της ΔΕΗ, συμπεριλαμβανομένων των παροχών επιζώντος, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 119 της Συνθήκης.».

Τα ανωτέρω σχετικά με τη φύση του ασφαλιστικού συστήματος της Δ.Ε.Η. ως επαγγελματικού, αμιγώς ανταποδοτικού χαρακτήρα διευκρινίζονται περαιτέρω με τις Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα F.G. Jacobs της 16^{ης} Ιανουαρίου 1997, επί της ίδιας ως άνω υποθέσεως:

«15. [...] το πραγματικά αποφασιστικό στοιχείο είναι απλώς το γεγονός ότι η αξίωση του υπαλλήλου για σύνταξη πηγάζει από τη σχέση εργασίας και μπορεί να θεωρηθεί ως μέρος της αμοιβής του, καίτοι ετεροχρονισμένο.

16. [...] Το ασφαλιστικό αυτό σύστημα [της Δ.Ε.Η.] , περιλαμβανομένων και των συνταξιοδοτικών παροχών, ισχύει για τους υπαλλήλους της ΔΕΗ και τα μέλη των οικογενειών τους. Συνεπώς, η σύνταξη αφορά μόνο μια ιδιαίτερη κατηγορία εργαζομένων. Επιπλέον, τελεί σε άμεση συνάρτηση με τον χρόνο υπηρεσίας, το δε ύψος της υπολογίζεται βάσει του τελευταίου μισθού του υπαλλήλου. Η σύνταξη χρηματοδοτείται από εισφορές των υπαλλήλων και των συνταξιούχων, καθώς και από τον εργοδότη. Συνεπώς, είναι σαφές ότι η σύνταξη πρέπει να θεωρηθεί ως ετεροχρονισμένη αμοιβή.

19. [...] εφόσον όμως οι παροχές υπολογίζονται με βάση της εισφορές στο σύστημα κατά το τελευταίο έτος υπηρεσίας υφίσταται σαφής σχέση μεταξύ αυτών και των εν γένει διαπραγματεύσεων όσον αφορά του μισθούς: οι εισφορές καθορίζονται ως ποσοστό των αποδοχών του υπαλλήλου και μπορεί να θεωρηθεί ότι οι εργαζόμενοι έχουν επίγνωση του ότι τυχόν μεταβολή του ύψους των μισθών μπορεί να έχει επίδραση επί των μελλοντικών συνταξιοδοτικών παροχών.

20. [...] Εφόσον, η εισφορά του υπαλλήλου καθορίζεται ως ποσοστό των αποδοχών του, τελεί σε συνάρτηση προς τις αποδοχές του και, ως εκ τούτου, εμμέσως αποτελεί μέρος των αποδοχών αυτών.».

Όπως άλλωστε έχει κριθεί και από τα Ελληνικά Δικαστήρια, ο αμιγώς ανταποδοτικός χαρακτήρας ενός ασφαλιστικού συστήματος προκύπτει όταν το ασφαλιστικό κεφάλαιο σχηματίζεται αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο από εισφορές, είτε μόνο των ασφαλισμένων είτε και του εργοδότη που απασχολεί αυτούς, όπως εν προκειμένω ισχύει για το ασφαλιστικό σύστημα του προσωπικού της Δ.Ε.Η., όπως ορίζεται στον Ν. 4491/1966. Το ύψος, δε, των εισφορών του εργοδότη δεν ασκεί επιρροή

και τούτο διότι και οι εισφορές του εργοδότη καταβάλλονται με αφορμή τη σχέση εργασίας που συνδέει αυτόν με τους ασφαλισμένους, αφού οι ασφαλιστικές εισφορές του εργοδότη αποτελούν τμήμα του μισθού και υπολογίζονται επί των αποδοχών των εργαζομένων, όπως και οι ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλουν αυτοί (ενδεικτικώς, *ad hoc* Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο 3/2007, Συμβούλιο της Επικρατείας 1772/2009, Άρειος Πάγος 72/2016 κ.ά.).

Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι το υποχρεωτικό ασφαλιστικό σύστημα του προσωπικού της Δ.Ε.Η., όπως θεσπίστηκε από το Ν. 4491/1966, είναι επαγγελματικής φύσεως, *αμιγώς ανταποδοτικού χαρακτήρα*, και ως εκ τούτου τόσο οι εισφορές που καταβάλλονται από τους ασφαλισμένους, όσο και η ίδια η παροχή, ήτοι η σύνταξη, αποτελούν από νομικής φύσεως αμοιβή των εργαζομένων, απορρέουσα από την εργασιακή τους σχέση με τη Δ.Ε.Η.

Σημειώνεται ακόμη ότι ουδεμία επιρροή ασκεί στη φύση του ασφαλιστικού συστήματος του προσωπικού της Δ.Ε.Η ως επαγγελματικής φύσεως, *αμιγώς ανταποδοτικού χαρακτήρα*, το γεγονός ότι αυτό θεσπίστηκε εκ του Ν. 4491/1966 (βλπ. Απόφαση του ΔΕΚ της 17^{ης} Απριλίου ΔΕΗ κατά Ευθυμίου Εβρενόπουλου, C-147/95, σκ. 21 και Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα F.G. Jacobs της 16^{ης} Ιανουαρίου 1997, σκ. 19 επ.), δεδομένης άλλωστε και της εξουσίας του Νομοθέτη να οργανώνει κυριαρχικώς το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στο πλαίσιο του άρθρου 22 παρ. 5 του Συντάγματος, επιλέγοντας μεταξύ συστημάτων αναδιανεμητικού ή ανταποδοτικού χαρακτήρα.

Επομένως, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι το ασφαλιστικό κεφάλαιο, το οποίο συσσωρεύτηκε από τις ως άνω καταβαλλόμενες στη Δ.Ε.Η. ασφαλιστικές εισφορές για την κοινωνική ασφάλιση του προσωπικού της, βάσει ασφαλιστικού συστήματος *αμιγώς ανταποδοτικού χαρακτήρα*, συνιστά προστατευόμενη ασφαλιστική περιουσία του προσωπικού της Δ.Ε.Η.

Εν όψει της ανοίγματος της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και εισαγωγής της Δ.Ε.Η. στο Χρηματιστήριο Αξιών, κρίθηκε από το Ελληνικό Κράτος ότι η Δ.Ε.Η. έπρεπε να παύσει να λειτουργεί και ως ασφαλιστικός οργανισμός. Στην κατεύθυνση αυτή, με την παρ. 1 του άρθρου 34 του Νόμου 2773/1999 (ΦΕΚ Α' 286), ιδρύθηκε ως νομικό

πρόσωπο δημοσίου δικαίου, δηλαδή ως ασφαλιστικός φορέας του Ελληνικού Κράτους, ο «Οργανισμός Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η. (Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η.)», με σκοπό την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση του προσωπικού και των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η. Ειδικότερα, με την ίδια διάταξη ορίστηκε ότι ο ιδρυόμενος οργανισμός ασκεί την κύρια και επικουρική ασφάλιση, καθώς και την ασφάλιση υγείας και πρόνοιας των ασφαλισμένων του, όπως αυτή προβλεπόταν από τις ισχύουσες διατάξεις κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, η δε Δ.Ε.Η. έπαυσε να ενεργεί και ως ασφαλιστικός οργανισμός του προσωπικού της.

Πράγματι, με γνώμονα το συμφέρον όχι μόνο των εν ενεργεία και συνταξιούχων εργαζομένων της ΔΕΗ, αλλά και της Χώρας, οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι της ΔΕΗ δέχθηκαν το 1999, με συμφωνία της 30.07.1999, να ενσωματωθούν οι ασφαλιστικές τους εισφορές –ήδη τότε εξαιρετικά μεγάλης αξίας– στην περιουσία της ΔΕΗ, προκειμένου να καταστεί εφικτή η μετατροπή της ΔΕΗ σε ανώνυμη εταιρεία και η είσοδός της στο Χρηματιστήριο. Αλλά και έτσι ώστε να επιτευχθεί τότε, από πλευράς επίτευξης των απαιτούμενων δεικτών, η ολοκλήρωση της ένταξης της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και εν συνεχεία στο Ευρώ.

Η συμφωνία αυτή των εν ενεργεία εργαζομένων και συνταξιούχων της Δ.Ε.Η. εκφράστηκε από τις αντιπροσωπευτικές δευτεροβάθμιες οργανώσεις τους, συνοδεύθηκε από όρους και προϋποθέσεις, και έλαβε τη μορφή της συμφωνίας των κοινωνικών εταίρων που υπεγράφη την 30.07.1999 και έλαβε ισχύ Νόμου του Ελληνικού Κράτους, με τη σύνδεσή της με το Νόμο 2773/1999 (ΦΕΚ 286 Α' / 22.12.1999) και την ενσωμάτωσή της σε αυτόν, ως αναπόσπαστο μέρος του. Ο Νόμος 2773/1999 ψηφίστηκε μάλιστα με ευρύτατη πλειοψηφία στη Βουλή των Ελλήνων. Με την εν λόγω συμφωνία, όπως ενσωματώθηκε στον Νόμο, ρητώς το Κράτος αναγνώρισε τον σχηματισμό της εν λόγω ασφαλιστικής περιουσίας από τους εργαζομένους και συνταξιούχους της Δ.Ε.Η. και την ενσωμάτωσή της στην περιουσία της Δ.Ε.Η.

Στο πλαίσιο αυτό, με το άρθρο 34 παρ. 12 του Ν. 2773/1999 (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 26 παρ. 2 Ν. 2919/2001, ΦΕΚ Α' 128/25.06.2001, και με το άρθρο 8 Ν. 3075/2002, ΦΕΚ Α' 297/05.12.2002) προβλέπονται τα εξής (οι υπογραμμίσεις δικές μας):

«Κυρώνεται η συμφωνία που υπεγράφη στις 30 Ιουλίου 1999 μεταξύ του Υπουργού Ανάπτυξης και της ΓΕΝ.Ο.Π.-Δ.Ε.Η., που προσυπέγραψε και απεδέχθη η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συνταξιούχων Δ.Ε.Η. και η οποία έχει ως εξής:

"Σήμερα, 30 Ιουλίου 1999, στην Αθήνα, μεταξύ του Υπουργού Ανάπτυξης ... που ενεργεί εν προκειμένω και εκ μέρους των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και της ΓΕΝ.Ο.Π. - Δ.Ε.Η. ..., για την οριστική επίλυση του ασφαλιστικού ζητήματος της Δ.Ε.Η. και στη συνέχεια των όσων αναφέρονται στην εισηγητική έκθεση του ν. 2593/1998, συμφωνούνται τα εξής:

«1. Από τη λειτουργία του Ασφαλιστικού Φορέα της Δ.Ε.Η. βάσει του ν. 4491/1966 και ειδικότερα του άρθρου 7 παρ. 2 έχει σχηματιστεί περιουσία αυτού του φορέα ενσωματωμένη στην περιουσία της Δ.Ε.Η., η οποία είχε την πλήρη και αποκλειστική διαχείριση των πόρων του Φορέα στο πλαίσιο της κατά τις ανωτέρω διατάξεις ιδιότητάς της ως Ασφαλιστή του προσωπικού της (βλ. και την 98/96 απόφαση Δ.Σ./Δ.Ε.Η.).

Η εν λόγω περιουσία προσδιορίστηκε ποσοτικά για την 31.12.1992 με την αναλογιστική μελέτη που συντάχθηκε από τις εταιρίες WYATT και PRUDENTIAL και κατατέθηκε στο ΥΠ.Ε.Κ.Α. το 1995, η δε ποσοτική της εξέλιξη στο μέλλον θα προσδιορίζεται για τακτές ημερομηνίες, με έναρξη την 31.12.1998, με μελέτες επικαιροποίησής της που θα βασίζονται στις ίδιες αρχές, μεθοδολογία και παραδοχές της ως άνω μελέτης WYATT - PRUDENTIAL.

2. Το Κράτος αναγνωρίζει πλήρως τις υποχρεώσεις της Δ.Ε.Η. προς τον ασφαλιστικό της φορέα, έναντι της προαναφερόμενης ενσωματωμένης περιουσίας, και υποκαθιστά τη Δ.Ε.Η. σε όλες τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις της προς τους εργαζομένους και συνταξιούχους της. Προς τούτο το Κράτος αναλαμβάνει την πλήρη κάλυψη, με τις αναγκαίες καταβολές, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 6, όλων των αναγκών του νέου Ασφαλιστικού Φορέα Προσωπικού Δ.Ε.Η. (Ν.Π.Δ.Δ.), καθώς και των εν γένει υποχρεώσεών του.

Ειδικότερα οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνει εν προκειμένω το Κράτος αποτελούν αντιπαροχές έναντι της περιουσίας του Ασφαλιστικού Φορέα, κατά τα αναφερόμενα στην παρ 1, με την οποία περιουσία αυξάνεται η περιουσία της Δ.Ε.Η. και ουσιαστικά του Κράτους, ως ιδιοκτήτη της επιχείρησης.

3. ...

4. ...

5. Έτσι για τους παραπάνω λόγους το Ν.Π.Δ.Δ. - Ασφαλιστής Δ.Ε.Η., διαχωρίζεται από τη Δ.Ε.Η. Επιχείρηση Α.Ε. και δημιουργείται ένα Ν.Π.Δ.Δ. (Δ.Ε.Η. - Ασφαλιστής). Ο νέος ασφαλιστικός φορέας θα καλύψει, θα εξασφαλίσει και θα προστατεύσει, εις το ακέραιο, όλες τις κάθε είδους ασφαλιστικές, παροχές και υποχρεώσεις του ασφαλιστικού φορέα της Δ.Ε.Η., σε συνδυασμό με τα αναφερόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος, καθώς και με το άρθρο 35 του ν. 4491/1966 κατ'ελάχιστο στο επίπεδο και την έκταση που προβλέπεται σήμερα. Επίσης θα προβλεφθεί η κάλυψη για την αντιμετώπιση εκτάκτων γεγονότων που θα δημιουργούν έκτακτες ασφαλιστικές υποχρεώσεις (π.χ. εθελουσία έξοδος προσωπικού κ.λπ.).

6. Οι καταβολές του Κράτους (παρ. 2) συνιστούν πάγιο πόρο του Νέου Ασφαλιστικού Φορέα Προσωπικού Δ.Ε.Η. (Ν.Π.Δ.Δ.), ο οποίος θα αναφέρεται ιδιαίτερα στο οικείο άρθρο του καταστατικού του (Πόροι Φορέα). Οι καταβολές αυτές θα εγγράφονται στον εκάστοτε Κρατικό Προϋπολογισμό, στην εισηγητική έκθεση του οποίου θα γίνεται σημείωση ότι η εγγραφή αυτή γίνεται έναντι της κατά τα ανωτέρω περιουσίας (αντιπαροχή) του Φορέα. Πιο συγκεκριμένα: Στον εκάστοτε Κρατικά Προϋπολογισμό θα αναγράφεται το προϋπολογιζόμενο ποσό της διαφοράς εσόδων μείον παροχές, το οποίο θα χρησιμοποιείται για τη χρηματοδότηση του φορέα. Για το ανωτέρω ποσό θα γίνεται στην εισηγητική έκθεση σημείωση, ότι γράφεται στον Κρατικό Προϋπολογισμό, έναντι της περιουσίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος σε συνάρτηση με τις Κεφαλαιακές και άλλες ενισχύσεις του Ν.Π.Δ.Δ. - ασφαλιστικού φορέα του προσωπικού της Δ.Ε.Η..

...

8. Με σκοπό την κατά το δυνατό μικρότερη επιβάρυνση του Κρατικού Προϋπολογισμού, με νομοθετική ρύθμιση πριν την 19.2.2001, το περιεχόμενο της οποίας θα συμφωνηθεί με τη ΓΕΝ.Ο.Π./Δ.Ε.Η., θα προβλεφθούν και ειδικότερα έσοδα, όπως ειδικό τέλος διοδίων στις γραμμές μεταφοράς, ανάκτηση ανενεργών επενδύσεων κ.λπ.. Υπογραμμίζεται ότι σε καμία περίπτωση δεν θα αυξηθούν οι σήμερα καταβαλλόμενες ασφαλιστικές εισφορές εργαζομένων και συνταξιούχων. [...]»

Περαιτέρω, με στην περ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 8 του π.δ. 51/2001 «Σύσταση, Οργάνωση και λειτουργία του Οργανισμού Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η. (Ο.Α.Π.- Δ.Ε.Η.)» (Α' 286), μεταξύ των πόρων του ασφαλιστικού αυτού Οργανισμού προβλέφθηκαν «Οι ετήσιες καταβολές από τον Κρατικό Προϋπολογισμό (πάγιος πόρος) κατά την παρ. 6 του άρθ. 34 και τα άρθρα 2 και 6 της παρ. 12 του ίδιου άρθρου 34, του Ν. 2773/1999 (ΦΕΚ Α' 286)».

Με τις ανωτέρω διατάξεις του ελληνικού δικαίου, ο συσταθείς με το άρθρο 34 του Ν. 2773/1999, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, Οργανισμός Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η. (Ο.Α.Π. - Δ.Ε.Η.) σκοπό είχε την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση του προσωπικού και των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η. και ασκούσε την κύρια και την επικουρική ασφάλιση καθώς και την ασφάλιση υγείας και πρόνοιας των ασφαλισμένων του (όπως αυτή προβλεπόταν σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά την έναρξη ισχύος του ανωτέρω νόμου διατάξεις), την οποία ασκούσε η ειδικώς συσταθείσα για το σκοπό αυτό Διεύθυνση Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η.

Περαιτέρω, από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι ο ανωτέρω Οργανισμός κατέστη εκ του νόμου οιονεί καθολικός διάδοχος της Δ.Ε.Η. σε όλα τα θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως του προσωπικού και των συνταξιούχων της, υποχρεούμενος να καλύπτει και να εξασφαλίζει τις κάθε είδους υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Δ.Ε.Η. με την ιδιότητα του ασφαλιστικού φορέα, ακόμη δηλαδή και υποχρεώσεις που έχουν γεννηθεί πριν από την έναρξη λειτουργίας των οργάνων και υπηρεσιών του Οργανισμού ή και τη σύσταση αυτού. Για να μπορέσει δε ο Οργανισμός αυτός να αντιμετωπίσει τις υποχρεώσεις του - εν όψει του ότι δεν μεταβιβάσθηκε σ' αυτόν η εξυπηρετούσα τον καταργούμενο ασφαλιστικό φορέα της Δ.Ε.Η. περιουσία, αλλά παρέμεινε ενσωματωμένη στην περιουσία της Δ.Ε.Η. - θεσπίσθηκε υποχρέωση του Κράτους να καλύπτει με τις αναγκαίες καταβολές όλες τις οικονομικές ανάγκες του νέου Οργανισμού (ενδεικτικώς, Συμβούλιο της Επικρατείας 586/2010, 638/2005, 315/2019).

Μετά την δημοσίευση του Νόμου 2773/1999 επήλθαν πολλές μεταβολές στο ελληνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Μεταξύ αυτών, με το άρθρο 3 του ν. 3655/2008 (Α' 58) ο κλάδος (κύριας) σύνταξης του Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η. εντάχθηκε ως αυτοτελής τομέας στον κλάδο σύνταξης του

Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ., αποκαλούμενος πλέον «Τομέας Ασφάλισης Προσωπικού Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού» (Τ.Α.Π.-Δ.Ε.Η.). Περαιτέρω, με την παρ. 1 του άρθρου 70 του ίδιου Νόμου ιδρύθηκε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφελείας» (Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω.), το οποίο, σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, είχε τρεις κλάδους: i) τον κλάδο επικουρικής ασφάλισης, στον οποίο εντάχθηκε, μεταξύ άλλων, ο κλάδος Επικουρικής Σύνταξης του Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η. ως Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η. (Τ.Ε.Α.Π.-Δ.Ε.Η.), ii) τον κλάδο προνοίας, στον οποίο εντάχθηκε, μεταξύ άλλων, ο κλάδος προνοίας του Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η. ως Τομέας Προνοίας Προσωπικού Δ.Ε.Η. και iii) τον κλάδο υγείας, στον οποίο εντάχθηκε, μεταξύ άλλων, ο κλάδος ασθένειας του Ο.Α.Π.- Δ.Ε.Η. ως Τομέας Ασθένειας Προσωπικού Δ.Ε.Η. Οι ως άνω Τομείς Επικουρικής Ασφάλισης, Πρόνοιας και Υγείας Προσωπικού Δ.Ε.Η. μεταγενεστέρως ενοποιήθηκαν και απετέλεσαν κλάδο του Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω. με την ονομασία «Κλάδος Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η.» (παρ. 9 του άρθρου 44 του Ν. 3863/2010, ΦΕΚ Α' 115). Εξ άλλου, με το άρθρο 132 του ως άνω Νόμου 3655/2008 προβλέφθηκε ότι: «1. Οι αναφερόμενες στην παρ. 2 της συμφωνίας που περιλαμβάνεται στην παρ. 12 του άρθρου 34 του Ν. 2773/1999 ... καταβολές αποτελούν πάγιο πόρο των τομέων που συνιστώνται με τον παρόντα νόμο και εγγράφονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό κατά τη διαδικασία των παραγράφων 6 και 12 του άρθρου 34 του Ν. 2773/1999 και 8 και 9 του π.δ. 51/2001 ... ». Εν συνεχεία, με το άρθρο 35 του Ν. 4052/2012 (Α' 41) συνεστήθη νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (Ε.Τ.Ε.Α.), στο οποίο εντάχθηκε, μεταξύ άλλων, ο Κλάδος Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η του Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω. ως προς την επικουρική ασφάλιση (άρθρο 36 παρ. 2) και με την παρ. 2 του άρθρου 38 μεταξύ των πόρων του Ε.Τ.Ε.Α. προβλέφθηκε «... κάθε άλλο έσοδο και πόρος που προβλέπεται στην οικεία νομοθεσία ή άλλες γενικές διατάξεις νόμων». Επίσης, με το άρθρο 1 του Ν. 3918/2011 (Α' 31) ιδρύθηκε ο Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Π.Υ.), στον οποίο, με την παρ. 17 του άρθρου 13 του ν. 4052/2012 (Α' 41), όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 42 του ν. 4075/2012 (Α' 89), εντάχθηκαν «... οι υπηρεσίες και οι αρμοδιότητες ως προς την παροχή υπηρεσιών υγείας σε είδος: α) ..., β) ... του Κλάδου Υγείας του ΤΑΥΤΕΚΩ και του Κλάδου Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ».

Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι με τη διάταξη του άρθρου 34 του Ν. 2773/1999 συνεστήθη ο Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η. ως διακριτός ασφαλιστικός φορέας του προσωπικού της Δ.Ε.Η, ο οποίος μάλιστα κατέστη εκ του νόμου οιονεί καθολικός διάδοχος της Δ.Ε.Η. σε όλα τα θέματα κοινωνικής ασφάλισης του προσωπικού και των συνταξιούχων της, δεν μεταβιβάστηκε στον ως άνω ασφαλιστικό φορέα η εξυπηρετούσα τον καταργούμενο ασφαλιστικό φορέα της Δ.Ε.Η. ασφαλιστική περιουσία, αλλά αυτή παρέμεινε ενσωματωμένη στην περιουσία της Δ.Ε.Η., όπως έχει κατ' επανάληψη κριθεί από τα αρμόδια ελληνικά Δικαστήρια (ενδεικτικώς *ad hoc* Συμβούλιο της Επικρατείας 315/2019, 1924/2005 σκ. 4, Ολομέλεια Αρείου Πάγου 1310/2010, Άρειος Πάγος 1767/2014, 226/2009 κ.ά.).

Λόγω επομένως της απόκτησης από τη Δ.Ε.Η. της ανωτέρω ασφαλιστικής περιουσίας του προσωπικού της Δ.Ε.Η., η οποία παρέμεινε ενσωματωμένη στην περιουσία της Δ.Ε.Η., θεσπίστηκε υποχρέωση του Κράτους να καλύπτει με τις αναγκαίες καταβολές, που εγγράφονται στον εκάστοτε κρατικό προϋπολογισμό, όλες τις οικονομικές ανάγκες του Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η., ακόμη και τις έκτακτες (*ad hoc* Συμβούλιο της Επικρατείας 586/2010 σκ. 4, 718/2009, 146/2008, 1041/2007, 531/2007, 2411/2006).

Ειδικότερα, όπως ορίζεται στη διάταξη του άρθρου 34 παρ. 12 του Ν.2773/1999, με την οποία κυρώθηκε νομοθετικά η από 30 Ιουλίου 1999 συμφωνία μεταξύ του Υπουργού Ανάπτυξης και της ΓΕΝ.Ο.Π.-Δ.Ε.Η., την οποία προσυπέγραψε η Π.Ο.Σ. Δ.Ε.Η., και ιδίως στα εδ. 2 και 6 της ως άνω παρ. 12, οι υποχρεώσεις του Κράτους για πλήρη κάλυψη όλων των οικονομικών αναγκών και εν γένει υποχρεώσεων του Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η., αποτελούν αντιπαροχές έναντι της σχηματισθείσας ασφαλιστικής περιουσίας, με την οποία αυξάνεται η περιουσία της Δ.Ε.Η. και ουσιαστικά του Κράτους, ως ιδιοκτήτη της επιχείρησης. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 34 παρ. 12 εδ.1, η περιουσία αυτή, που ενσωματώθηκε στην περιουσία της Δ.Ε.Η. και προσδιορίστηκε ποσοτικά με την αναφερόμενη σε αυτήν αναλογιστική μελέτη, είναι εκείνη που έχει σχηματιστεί από τη μέχρι τότε λειτουργία του ασφαλιστικού φορέα της Δ.Ε.Η., βάσει του άρ. 7 παρ. 2 του Ν. 4491/1966, ήτοι από τη διαχείριση από τη Δ.Ε.Η., με την ιδιότητα της ως ασφαλιστή του προσωπικού της, των πόρων που αναφέρονται στη διάταξη του άρθρου 7 του Ν.4491/1966, δηλαδή των καθοριζομένων στις διατάξεις αυτές, κατ' είδος και ποσοστό,

εισφορών των ασφαλισμένων, των συνταξιούχων και άλλων ασφαλιστικών φορέων (βλπτ. *ad hoc* Ολομέλεια Αρείου Πάγου 1310/2010).

Συνάγεται επομένως εκ των ανωτέρω, και έχει συναφώς κριθεί ότι κατά τη διάταξη του άρθρου 32 παρ. 12 εδ. 2 και 6 το μεν Κράτος ανέλαβε εκ του Νόμου την πλήρη κάλυψη όλων των οικονομικών αναγκών και εν γένει υποχρεώσεων του Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η, με εγγραφή των σχετικών καταβολών στον εκάστοτε κρατικό προϋπολογισμό, η δε ασφαλιστική περιουσία που είχε σχηματισθεί από τη διαχείριση μέχρι τότε από τη Δ.Ε.Η., με την ιδιότητα της ως ασφαλιστικού φορέα του προσωπικού της, των πόρων που αναφέρονται στις ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 7 του Ν.4491/1966, παρέμεινε ενσωματωμένη στην περιουσία της Δ.Ε.Η. (*ad hoc* ΑΠ Ολ 13/2010, ΑΠ 299/2015, 805/2015, 1767/2014).

Εν συνεχεία, ιδρύθηκε με τον Ν. 4387/2016 (ΦΕΚ Α'85) ως ενιαίος ασφαλιστικός φορέας, Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (*e-ΕΦΚΑ*) νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, που αποτελεί φορέα του ελληνικού Κράτους στον οποίο έχουν υπαχθεί κοινωνικοασφαλιστικά και οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι της Δ.Ε.Η.

Εκ των ανωτέρω, προκύπτει ότι ο πάγιος πόρος που πρέπει να καταβάλλεται από το Ελληνικό Δημόσιο στον ασφαλιστικό φορέα του προσωπικού της Δ.Ε.Η., πλέον *e-ΕΦΚΑ* Ν.Π.Δ.Δ., σύμφωνα με τη διάταξη του εδ. 6 της παρ. 12 του αρ. 34 του Ν. 2773/1999, συνιστά αντιπαροχή έναντι της εξακολουθούσης ενσωματωμένης στη Δ.Ε.Η. ασφαλιστική περιουσίας του προσωπικού της.

Για το ζήτημα της ανταπόδοσης αυτής, σε εφαρμογή των προβλέψεων του Ν. 2773/1999, υπέρ των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η., εκδίδονταν από το Ελληνικό Κράτος υπουργικές αποφάσεις με τις οποίες ρυθμιζόταν ετησίως η αντιπαροχή αντί της ενσωματωμένης στη Δ.Ε.Η. περιουσίας των τομέων ασφάλισης του προσωπικού Δ.Ε.Η.

Ενδεικτικώς αναφέρεται η σχετική η υπ' αριθ. Δ6/Α/Φ1.21Ο/οικ.13573/794/16.9.2016 κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Υγείας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΦΕΚ Β' 3086), υπ' αριθ. Δ6/Α/ Φ1.21Ο/ 7174/410/1-12-2017 (ΦΕΚ Β' 4571), υπ' αριθ. 125651 / 2022 (ΦΕΚ Β' 6867). Πλην όμως, για τα

τελευταία έτη (2023 – 2024) δεν φαίνεται καν να έχει εκδοθεί τέτοια απόφαση κατανομής της εν λόγω πίστωσης. Κατά το παρελθόν διάστημα, το ποσό του «παγίου πόρου» του άρθρου 34 Ν. 2773/1999 έχει διαρκώς και αδικαιολογήτως μειωθεί, ενώ ουδεμία διαφάνεια και ενημέρωση υπάρχει από το Κράτος προς τις νομίμως συνεστημένες οργανώσεις εκπροσώπησης των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η. για το ζήτημα. Παράλληλα, τα κοινωνικοασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η. έχουν πληγεί κρίσιμα, με μειώσεις των συνταξιοδοτικών αποδοχών τους και υποβάθμιση των κάθε είδους δικαιωμάτων τους, κατά τρόπο απολύτως ασύμβατο και αντίθετο προς τα συμφωνηθέντα το έτος 1999 με την συμφωνία που έλαβε τη μορφή Νόμου του Ελληνικού Κράτους και ενσωματώθηκε στον Ν. 2773/1999.

Επομένως, με το πέρας των ετών η εν λόγω συμφωνία που ενσωματώθηκε στον Νόμο 2773/1999, παρότι νομικά ισχυρή και δεσμευτική, δυστυχώς δεν τηρείται προσηκόντως από το Ελληνικό Κράτος, αλλά αντιθέτως παραβιάζεται συστηματικά.

Αυτή η συμπεριφορά του Ελληνικού Κράτους παραβιάζει εις βάρος των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η. όχι μόνο το Ελληνικό Σύνταγμα, αλλά και την Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε., την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο σε αυτή. Το Ελληνικό Κράτος, παράνομα και αναιτιολόγητα δεν τηρεί τους όρους του άρθρου 34 παρ. 12 Ν. 2773/1999, δεν χρηματοδοτεί τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει έναντι των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η., έχει μειώσει και υποβαθμίσει τις παροχές προς αυτούς, αλλά και έχει αυξήσει τις εισφορές και κρατήσεις τους. Τα αντίθετα δηλαδή από αυτά που συμφωνήθηκαν και ενσωματώνονται στο άρθρο 34 παρ. 12 του Ν. 2773/1999.

Χαρακτηριστικά, στον κατατεθέντα στην Ελληνική Βουλή Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2025, ο οποίος και κυρώθηκε, ουδεμία αναφορά υπάρχει στον πάγιο πόρο της παρ. 6 της συμφωνίας που ενσωματώνεται και αποκτά νομοθετική ισχύ, με το άρθρο 34 παρ. 12 του Ν. 2773/1999, κατά τα ανωτέρω. Στη δε εισηγητική έκθεση, που συνοδεύει

τον Προϋπολογισμό, υπάρχει μόνο μία όλως συνοπτική αναφορά, στον πίνακα 3.8 «Μεταβιβάσεις τακτικού προϋπολογισμού σε φορείς εντός και εκτός της Γενικής Κυβέρνησης σε ταμειακή βάση» του Κεφαλαίου 3, σελ. 129, υπό στοιχείο 1δ6 «Αντιπαροχή του άρθρου 34 του ν. 2773/1999 (Α' 286)», όπου αναφέρεται ως πρόβλεψη για το έτος 2025 το ποσό των 579 εκ. ευρώ.

Για το ζήτημα αυτό, η Ομοσπονδία Συνταξιούχων Δ.Ε.Η. Ελλάδος απηύθυνε εξώδικη διαμαρτυρία – πρόσκληση – δήλωση την 13.12.2024 προς την Ελληνική Κυβέρνηση, και συγκεκριμένα στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, μέσω μηνύματος ηλεκτρονικής αλληλογραφίας. Στην εξώδικη διαμαρτυρία – πρόσκληση – δήλωσή της αυτή, ουδέποτε λάβαμε απάντηση.

Εξάλλου, για το αυτό ζήτημα η Ομοσπονδία Συνταξιούχων Δ.Ε.Η. Ελλάδος είχε κοινοποιήσει ήδη από το έτος 2021 τη σχετική από 15.11.2021 εξώδικη διαμαρτυρία – πρόσκληση – δήλωση στους συναρμόδιους Υπουργούς και τον e-ΕΦΚΑ (κοινοποιηθείσα μεταξύ άλλων στον Υπουργό Οικονομικών, όπως βεβαιώνεται με την υπ' αριθ. 2514Ε'/24.11.2024 Έκθεση Επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Εφετείου Πειραιά Σταυρούλας Μανωλάκου). Στην εν λόγω εξώδικη διαμαρτυρία – πρόσκληση – δήλωση αυτή επίσης ουδέποτε λάβαμε απάντηση.

Προφανώς η ανωτέρω αντιμετώπιση της υποχρέωσης που απορρέει από τη συμφωνία του ά. 34 Ν. 2773/1999, στο πλαίσιο του Προϋπολογισμού 2025 και της εισηγητικής σε αυτόν έκθεσης, δεν είναι η προσήκουσα, καθώς από το Νόμο, κατά τα προεκτεθέντα, απαιτείται μεταξύ άλλων συγκεκριμένη εγγραφή στον Προϋπολογισμό. Αλλά και έμπρακτη μέριμνα του Κράτους, βάσει του Προϋπολογισμού, για την πλήρη αποκατάσταση και σεβασμό των κεκτημένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η., όπως ρητώς και σαφώς αποτυπώνονται με πλήρη δεσμευτικότητα για το Κράτος στο άρθρο 34 παρ. 12 Ν. 2773/1999.

Δεν τηρείται, δηλαδή, από το Ελληνικό Κράτος η δέσμευση που ανέλαβε με τον Ν. 2773/1999, σε αντάλλαγμα για την ενσωμάτωση στη

Δ.Ε.Η. της ασφαλιστικής περιουσίας των συνταξιούχων της, ότι δεν θα υποβαθμισθούν καθόλου οι προς αυτούς ασφαλιστικές υποχρεώσεις και παροχές και ότι δεν θα αυξηθούν οι εισφορές και οι κρατήσεις τους.

Αντιθέτως, φαίνεται ότι έχει ενσωματωθεί στην περιουσία της Δ.Ε.Η., και προς όφελος του Ελληνικού Κράτους, η ασφαλιστική μας περιουσία το έτος 1999, χωρίς να υπάρχει η ανταπόδοση που αποτέλεσε τον πυρήνα της αντίστοιχης συμφωνίας και νομοθετικής ρύθμισης του έτους 1999, κατά τα προεκτεθέντα. Με τον τρόπο όμως αυτό, έχουν παραβιασθεί κατάφωρα μεταξύ άλλων οι αυξημένης τυπικής ισχύος διατάξεις του Ελληνικού Συντάγματος αλλά και του ενωσιακού δικαίου για την προστασία της περιουσίας και των κοινωνικοασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, εις βάρος των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η., κατά παράβαση της νομοθεσίας και με προσβολή των όρων αξιοπρεπούς τους διαβίωσης.

Λαμβάνοντας υπόψη τα προεκτεθέντα, ο Ομοσπονδία Συνταξιούχων Δ.Ε.Η. Ελλάδος έχει τη βάσιμη ανησυχία ότι, ενώ το Ελληνικό Κράτος δια του Νόμου 2773/1999 εγγυήθηκε την παροχή ανταπόδοσης υπέρ των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η. δια της μη μείωσης και υποβάθμισης των συνταξιοδοτικών και κοινωνικοασφαλιστικών τους δικαιωμάτων, σε αντάλλαγμα για την ενσωμάτωση (ήτοι απόκτηση) από τη Δ.Ε.Η. Α.Ε. της περιουσίας των ασφαλιστικών τους Ταμείων, ανερχόμενη σε πολύ σημαντικά ποσά, *ενόψει και εισόδου της Δ.Ε.Η. στο Χρηματιστήριο Αξιών και ένταξης της Ελλάδας στην Ο.Ν.Ε. και το Ευρώ*, εν τούτοις η εν λόγω συμφωνία και υπόσχεση έχει συστηματικά παραβιασθεί από το Ελληνικό Κράτος και έχει πλέον πλήρως απαξιωθεί.

Οι αρμόδιες αρχές, της Ελληνικής Κυβέρνησης και των κοινωνικοασφαλιστικών φορέων του Ελληνικού Κράτους, δεν απαντούν στα αιτήματα και διαβήματά μας, παραγνωρίζοντας τη θεσμική μας λειτουργία και αδιαφορώντας για την αγωνία των χιλιάδων οικογενειών των θιγομένων συνταξιούχων της Δ.Ε.Η., που μεταφέρουμε σε αυτές.

Ως εκ τούτου, είναι κρίσιμο να διερευνηθεί αρμοδίως και εις βάρος το ζήτημα από την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και από τις συναρμόδιες Επιτροπές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ώστε να ελεγχθεί η αναφερόμενη εις βάρος μας παραβίαση του ενωσιακού δικαίου και να αποκατασταθεί η νομιμότητα, προς τον σκοπό να τηρηθεί πλήρως από το Ελληνικό Κράτος η πρόβλεψη του Ν. 2773/1999 υπέρ των δικαιωμάτων των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η., σε αντάλλαγμα της ενσωματωθείσης στην περιουσία της Δ.Ε.Η. ασφαλιστικής τους περιουσίας.

Για τους λόγους αυτούς

Αιτούμεθα τη διεξοδική διερεύνηση της παρούσης υπόθεσης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για την πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου, σε σχέση με την προσήκουσα εκτέλεση από το Ελληνικό Κράτος της νομικής υποχρέωσης που έχει αναλάβει, υπέρ των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η. βάσει του ά. 34 Ν. 2773/1999, και σε αντάλλαγμα για την ενσωμάτωση της ασφαλιστικής τους περιουσίας στην περιουσία της Δ.Ε.Η. Α.Ε.

Προσβλέπουμε στην καθοριστικής σημασίας συμβολή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην επίλυση του κρίσιμου ζητήματος που αντιμετωπίζουν οι συνταξιούχοι της Δ.Ε.Η. στην Ελλάδα, κατ' εφαρμογή του ευρωπαϊκού δικαίου, από το οποίο έλκουν δικαιώματα ως πολίτες της Ε.Ε. και συνταξιούχοι με προστατευτέα ατομικά και περιουσιακά δικαιώματα.

Ορίζουμε πληρεξούσιο Δικηγόρο μας για την νομική εκπροσώπηση της Ομοσπονδίας Συνταξιούχων Δ.Ε.Η. Ελλάδος και ως αντίκλητό της, σε σχέση με την παρούσα αναφορά, τον Νομικό της Σύμβουλο, Δρ. Κωνσταντίνο Χ. Τοκατλίδη, Δικηγόρο Αθηνών (ΑΜ/ΔΣΑ 22502), Πατησίων 77 – 79 Αθήνα 104 34, Τ: (+30) 210/7211130, (+30) 6944942025, E: info@tokatlidis.gr .

Καταθέτουμε συνημμένα:

1.- Το εν ισχύ Καταστατικό της Ομοσπονδίας μας,

2.- Την 15.11.2021 εξώδικη διαμαρτυρία – πρόσκληση – δήλωσή μας, όπως κοινοποιήθηκε στον Υπουργό Οικονομικών, υπ' αριθ. 2514Ε'/24.11.2024 Έκθεση Επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Εφετείου Πειραιά Σταυρούλας Μανωλάκου,

3.- Την από 13.12.2024 εξώδικη διαμαρτυρία – πρόσκληση – δήλωσή μας, όπως κοινοποιήθηκε στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών μέσω μηνύματος ηλεκτρονικής αλληλογραφίας της ίδιας ημέρας (μαζί με το σχετικό διαβιβαστικό email και απόδειξη παραλαβής αυτού).

Στην Αθήνα, την 27.03.2024

*Για την Ομοσπονδία Συνταξιούχων ΔΕΗ Ελλάδος,
Σε εκτέλεση απόφασης του Διοικητικού της Συμβουλίου,*

Ο Πρόεδρος

Κ. Πράπας

Κωνσταντίνος Πράπας

Ο Γενικός Γραμματέας

Π. Νέστορας

Πασχάλης Νέστορας